

Den del, der bruges til offentlig forsørgelse og offentlige serviceudgifter, bliver en mindre andel af den samlede kage, selv om det, der bruges i det offentlige, totalt set vokser hvert eneste år.

Det er protesterne imod denne strategi om mere privat og mindre fællesskab, imod angreb på borgernes rettigheder med hensyn til indkomst og imod tommeskruerne for den kommunale velfærd, der det sidste halve år gang på gang har tvunget regeringen i defensiven – fra pædagogerne, gymnasierne, handelsskolerne og sygeplejerskerne. Statsministeren har mistet sin troværdighed som velfærdsfan og prøver nu at sminke sig ud af problemerne med sin såkaldte kvalitetsreform.

Kl. 18.05

Regeringen tager rundt til debattmøder og siger, at de lytter til de ansatte i den offentlige sektor. De siger, at der bliver en proces, hvor medarbejderne kan spille med og få indflydelse og medbestemmelse og selv være med til at udvikle et mere hensigtsmæssigt system. En sådan proces ville bestemt være en god idé.

At lytteriet tydeligvis er endog ret elendig skuespil, understreges, når vi ser lidt på statsministerens forhåndskonklusioner. Statsministeren har på forhånd afvist at give en krone mere end det sparebudget, han i forvejen kører den offentlige sektor på. Det er en meget utroværdig statsminister, der påstår at ville lytte til hjemmehjælpere og sygeplejersker, for når hjemmehjælperne og sygeplejerskerne siger, at de først og fremmest har brug for mere tid, dvs. flere kolleger, så har statsministeren sagt nej på forhånd.

Hvad er det så, statsministeren har at tilbyde? Flere stopure, flere fedterøvstillæg, flere arbejdsopgaver på den samme tid eller sagt på en anden måde: mere stress, dårligere samarbejde, mere nedslidning og dårligere tid til ordentlig pleje. De borgerlige kalder det bare outputstyring, resultatløse, effektivisering, fleksibilitet og budgetforbedringer. Det er alt sammen gammel, slidt borgerlig politik.

Kvalitetsreformen skulle være regeringens forkromede forsøg på at genvinde lidt af det tabte velfærdsimage, men statsministeren sidder i saksen nu. På den ene side ved han, at den eneste måde, han kommer ud af mudderet på, er, hvis han lever op til borgernes krav om bedre velfærd frem for skattelettelser. Men på den anden side går hele hans politiske langtidspjæk jo netop ud på en gradvis og langsom udsultning af velfærdsordningerne i håb om, at bor-

gerne så vælger brugerbetaling og forsikringsordninger.

Regeringen siger, at vi skal have en kvalitetsreform, fordi der i de kommende år er 200.000, der forlader den offentlige sektor. Men regeringen kommer ikke med forslag til, hvordan vi så sikrer, at der kommer de flere hænder, som vi har brug for, hvis vi skal have en bedre offentlig service end i dag. I stedet vil den have forslag til, hvordan man kan skære den offentlige service ned.

Enhedslisten har stillet en række ændringsforslag til finansloven, som skal sikre flere hænder, ikke færre, til offentlig service i fremtiden. Vi foreslår, at alle unge skal have en uddannelse, så de kan komme i arbejde. I dag er der flere tusinde unge, der ikke får uddannelse og aldrig kommer ind på arbejdsmarkedet. Vi foreslår at fordele arbejdet, så vi kan få sat tempoet ned, så færre nedslides af at skulle løbe alt for hurtigt, samtidig med at andre bliver nedbrudt af at være sat uden for arbejdsmarkedet.

Vi skal have indført seniorordninger, så de mange, der gerne vil blive på arbejdsmarkedet, men ikke længere kan holde til at arbejde et hundrede ti procent, kan få mulighed for at yde en indsats. Samtidig skal de 100.000 på deltid have tilbud om at komme på fuld tid. Det er urimeligt, at de, der kan og vil arbejde på fuld tid, ikke får lov til det, når der er brug for deres arbejdsindsats.

Vi skal have sat lønnen op for de lavest lønne, så det bliver mere attraktivt at arbejde i den offentlige service, og især skal vi have ændret den offentlige service, så det væsentlige bliver at kunne levere god service og omsorg frem for kontrol og bureaukrati. Kort sagt skal vi sætte tempoet ned og lønnen op. Så kan vi få mange flere hænder til bedre offentlig service i fremtiden.

Det vil regeringen desværre ikke være med til, og man behøver ikke at være ansat som statsministerens spindoktor for at kunne komme til den konklusion, at det er en visionsløs og brugt statsminister, der ikke kan finde på noget bedre at køre frem med end flere fedterøvstillæg, når han skal lancere sit forsøg på et velfærdscomeback, og som ikke selv har nogen forslag til at skaffe flere hænder.

En styrket opposition med en klar målsætning om seriøse investeringer i kvaliteten af den offentlige sektor bør og kan sikre, at statsministeren aldrig får noget comeback af nogen art.

Kl. 18.10